

Restaureringsplan

Landskapspark i Folkparken i Kokon

Utkast 18.5.2025

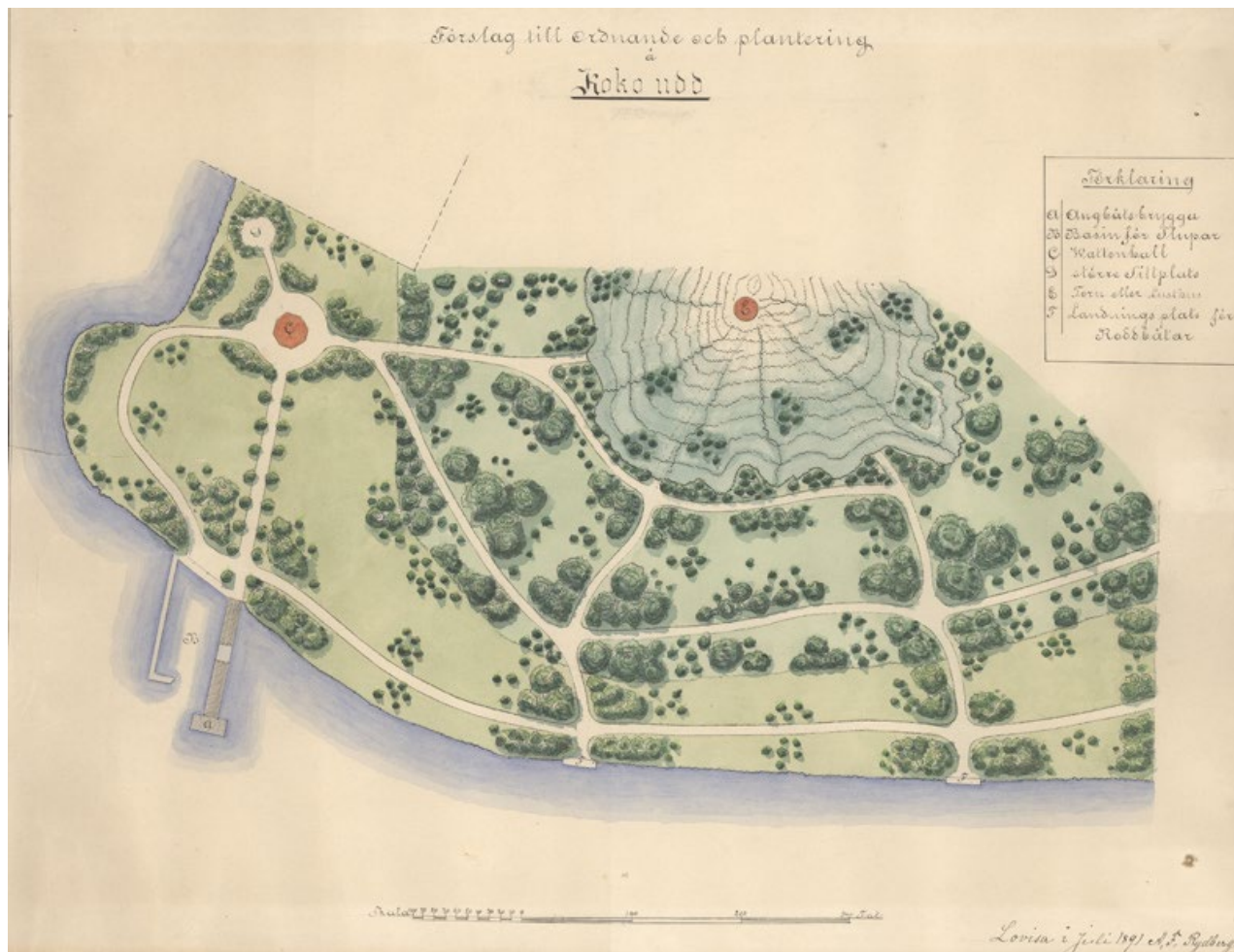

Innehållsförteckning

Historisk folkpark	2
Ursprunglig plan	3
Restaurering av parken	3
Parkarkitektur förr och nu	4
Landskapsparkens landskapsrum och växtlighet	4
1. <i>Landskapsrum</i>	4
2. <i>Träd- och buskbestånd</i>	4
3. <i>Parkängar</i>	5
4. <i>Gångar</i>	5
5. <i>Lindallén</i>	6
6. <i>Den större sittgruppens pergola</i>	6
7. <i>Hamnplatsen</i>	6
8. <i>Förbindelse till vattnet, ån och havsutsikt</i>	6
Landskapsparkens konstruktioner	7
Landskapsparkens särskilda värden	9
Problempunkter i den historiska landskapsparken	9
Restaureringens mål	10
Restaureringsåtgärder	11
Fortsatta åtgärder	15

Historisk folkpark

Folkparken på Kokonudden är en historiskt betydelsefull park i Borgå som byggdes på 1890-talet. Det var tänkt att folkparken skulle vara öppen för alla för fritidsaktiviteter och rekreation, utomhusvistelse samt som festplats. Trädgårdsarkitekten A.F. Rydbergs ursprungliga plan 'Förslag till ordnande och plantering å Koko Udd' från år 1891 har bevarats. Där presenteras en idé om landskapsparkens arkitektur, dvs. parkens konstruktion, gångar och parkarkitektoniska teman. I parken placerades redan i byggnadsskedet även bänkar, utegrillar, en dansbana samt några småspel som inte fanns med på planeringskartan. Parken är ännu i ursprungligt bruk och fungerar fortfarande som en rekreations- och vistelseplats som framhäver områdets naturliga och kulturbetingade särdrag.

1 Ursprunglig plan 1891 A.F. Rydberg. Förklaring till beteckningar A Ångbåtsbrygga, B Båthamn, C Paviljong vid vatten D Större sittplats, E Torn eller lusthus, F Förtöjningsplats för roddbåtar

Ursprunglig plan

I parken fanns fyra delar med olika karaktär. De grundade sig på platsens och jordmånens egenskaper. Havsutsikten, terrängen, klipporna och de stora flyttblocken skapade stämning och avgränsade möjligheter för växtlighet. Vid åstranden byggdes en strandmur, parkens hamn och ett infartsområde. Vid stranden på den utjämnade zonen skapade man då en modern engelsk landskapspark. Skogen på den steniga sluttningen ändrades till en parkskog där man byggde ett nätverk av stigar. På bergets krön anlade man en öppen utsiktsplats med få träd, men där byggdes inte något lusthus eller torn som föreslagits i planen.

Restaurering av parken

Restaurering är en process, vars mål är att säkra objektets identifierade värden som ska bevaras. Värdena fastställs utifrån en historisk utredning och bevarade egenskaper. I restaureringen av Folkparken på Kokonudden följer man restaureringens stig i enlighet med Museiverkets regler. I skötsel- och nyttjandeplanen för nationalstadsparken i Borgå har man angett om Folkparken i Kokon att målet med skötseln ska vara bevarandet av parkens historiska teman och särdrag. Dessutom ska man hejda spridningen av vass vid stranden och hålla några siktlinjer öppna mot havet.

Parkarkitektur förr och nu

Landskapsparkens landskapsrum och växtlighet

1. Landskapsrum

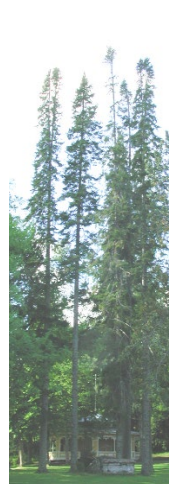
Det gamla åker- och ängsområdet i spetsen på Kokonudden avgränsades med en strandmur år 1891. Den steniga marken utformades till svagt böljande med muddringsmassorna från ån. Landskapsrummen grundade sig på öppna ängar samt på planteringar som avgränsade dem. Med planteringar avgränsade man också utsikter till ån, havet och mellan landskapsrummen. Grupper av träd och buskar planterades i korsningarna mellan stigar och på steniga kullar. Utformningen av terrängen som ursprungligen anlades i landskapsparken har i huvudsak bevarats. Ursprungliga landskapsrum har bevarats mellan allén och havet. Alla grupplanteringar av träd och buskar som avgränsade områdena har försvunnit norr om allén. Bara några enskilda träd och ett par små buskgrupper har bevarats.

2. Utdrag ut ett postkort från början av 1910-talet.

2. Träd- och buskbestånd

I anläggningsskedet planterade man i parken huvudsakligen inhemska ädellövträd, några björkar och klibbal. Dessutom planterade man lindar, grön pilar, blommande småträd, buskar och barrträd av främmande ursprung. Åtminstone planteringarna med blommande småträd och buskar kompletterades ännu under de första årtiondena av 1900-talet. I mitten av 1900-talet har man troligen planterat askar och balsampoppel. På gamla fotografier syns blommande buskar, men det går inte att identifiera växtarterna på bilderna.

3 Bilder Utdrag från ett postkort cirka år 1910 En ung allé och en blommande buske på ängen. Borgå museum, Eino Nurmi år 1976 En flerskiktad grupp träd och buskar. Den sista gruppen av ädelgranar, fotograferad år 2004.

Av ursprungliga lövträdsplanteringar har långlivade arter som lind och alm bevarats bäst. Numera växer det 12 lövträdsarter i parken: tiotals gamla parklindar, flera askar, ett par skogsalmar, klibbalar, lönnar, skogslindar, ekar, hägggar samt enstaka popplar, masurbjörkar och grön pilar. Unga aspar har spritt sig till parken med rotskott. Det finns inte kvar någon av de doftande ursprungliga ädelgranarna med smal topp.

Planteringarna med kortlivade småträd och buskar har i huvudsak försvunnit. På vissa platser har det hänt att skuggan från stora träd och från alskog som sprider sig naturligt har kvävt känsligare träd- och buskar. Av de ursprungliga buskplanteringarna finns kvar långlivade syrener som omger den större sittgruppen. Av buskage som planterats i flerskiktade grupper och som vindskydd på stranden återstår främmande arter som förnyar sig naturligt: häggmispel, sibirisk ärtbuske, hagtorn, snöbär, berberis, druvfläder och rönnspirea. Arter som bevarats naturligt är skogsolvan, röda vinbär, måbär och skogstry.

3. Parkängar

Öppna landskapsrum sköttes som ängar. Det nuvarande rika växtbeståndet av vilda växter och kulturbetingade arter tyder på att det ursprungligen fanns naturliga ängar i området. Det är möjligt att de små lökväxterna och arterna på de gräsbevuxna ängarna i de gamla parkerna har planterats, eller också har de följt med planter från trädgårdar. Endast på det centralt belägna gräsmattsområdet finns sådana gräsmattors gräsarter som varit typiska under de senaste årtiondena. Man har ofta varit tvungen att reparera den centrala gräsmattan, eftersom bilkörning har lämnat djupa hjulspår i gräsmattan. Artrika ängar har skötts redan i flera årtionden för att bevara arterna genom att slå dem lätt vid rätt tidpunkt. Den centrala gräsmattan klipps med åkgräsklippare ett par gånger per sommar.

Bild Borgå museum, Eino Nurmi år 1976
Parkäng.

4. Gångar

Nätverket av gångar i den ursprungliga planen förenade landskapsparken, parkskogen och bergskränet. Landskapsparkens huvudgång var rak och ledde från hamnen till paviljongen. En bågformad sidogång gick längs strandslätten och den andra gången svängde på backens sida och tangerade utkanten av parkskogen. Gången från hamnen längs stranden ledde till vägen till stadens bro. Gångarna byggdes i landskapsparken utifrån planen och anpassades till terrängen. Huvudgången och lindallén som omger den är väl bevarade. Strandens gång och gången som tangerar parkskogen har ändrat karaktär till körvägar och till en del av huvudfriluftsleden. Körvägen leder till det tidigare parkvaktens hus som idag ägs av staden. Den södra sidogången har delvis försvunnit och delvis ändrats till en bilväg som leder till det privata torpet.

4. Karta över gångarna i parken i början av
1900-talet

5. Lindallén

Planenligt framhävdes huvudgången med en lindallé. Den utgjorde en axel från hamnen tvärs genom det öppna landskapsrummet till paviljongen. Den ursprungliga allén har bevarats, men träden har inte längre beskurits efter det inledande skedet. Träden är i huvudsak parklindar, men bland dem finns några skogslindar. Träden är i gott skick och har ännu en förväntad livslängd på över 100 år.

5 Allén och huvudgången år 2004.

6. Den större sittgruppens pergola

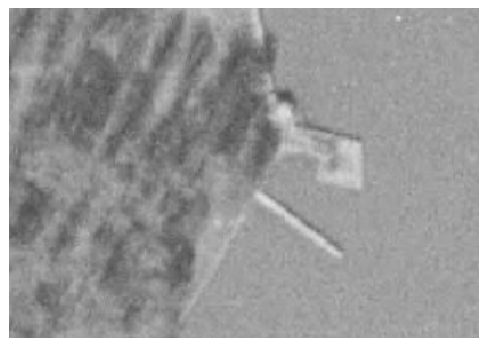
I planen har den större sittgruppen placerats nära havsstranden. Sittgruppen har inte bevarats, men på platsen växer fortfarande buskvegetation som består av många olika arter. Till den hör olika syrenarter, såsom ungersk syren, parksyren, hängsyren eller prestonsyren. Dessutom finns det häggmispel, skogsolvon och kaprifol. Buskarna skick försvagas av aspar och tät aspsly som vuxit in bland dem.

6 I ändan av allén syns buskar och porten som avgränsar hamnplatsen år 1976.

7. Hamnplatsen

Den ursprungliga hamnplatsen hade avgränsats med mångformiga planteringar till ett skyddat område som mätte cirka 10 m x 20 m. Trädallén började nära bryggan och ledde till paviljongen. Det finns inte längre någon tydlig hamnplats och allén leder inte till den öppna platsen. Av de ursprungliga planteringarna som avgränsade hamnplatsen har en grönpil och lite buskar bevarats. Det pittoreska gamla trädet har nått slutet av sin livscykel. Sibiriska ärtbuskar, hagtorn och häggmispel finns som täta bestånd, vilka delvis är i dåligt skick.

8. Förbindelse till vattnet, ån och havsutsikt

Ån, förbindelsen till vattnet och att åka båt samt utsikten till havet var en del av den ursprungliga parkupplevelsen. Det ingick en båttur längs ån när man anlände till parken. I planen var hamnen parkens huvudingång, och två små ställen hade också anvisats till stranden, varifrån det gick en gång till parken. Nuförtiden anländer man till parken nästan uteslutande landvägen. Förbindelsen till vattnet hör ihop med utsikten över ån samt fiske i ån. Havsutsikten har vuxit igen naturligt på grund av trädbeståndet och vassen som spritt sig.

7 Hamnen i flygbilder år 1950 och 2020

Landskapsparkens konstruktioner

Paviljongen

Paviljongen fanns med på planen i ändan av allén, omgiven av busk- och trädgrupper. Paviljongen i snickeristil som donerades av FBK flyttades år 1901 från stadsparken till den planenliga platsen. Paviljongen rustades upp och målades i sin ursprungliga färg år 2017. Av planteringarna som omger paviljongen har fem lindar samt ett hagtornsskott med många grenar bevarats.

8 Paviljongen

En större sittgrupp

I planen presenteras en större sittgrupp. Mindre sittgrupper eller bänkar har inte presenterats i planen, men på basis av fotografier byggdes sådana. Inga sittgrupper eller gamla bänkar har bevarats.

Staty

År 1909 fick man till Folkparken på Kokonudden Carl Eneas Sjöstrands skulptur Bocciaspelarna, som donerats av hovråd Karl Weckströms arvingar. Samtida generationer ansåg att parken var färdigbyggd när statyn hade monterats på plats. Statyn försvann under kriget, men sockeln står fortfarande kvar och har förfallit.

9 Utdrag ut ett postkort ca 1910

Dansbana

Till folkparken hämtades och byggdes funktionella element som inte hade markerats i planen. Det finns inga uppgifter om tillfälliga konstruktioner. Den första dansbanan byggdes nära allén på ängen. På 1960-talet byggde man en stor dansbana i skogsbrynet bredvid uthuset till parkvaktarens hus. Den brann ned och togs bort på 1970-talet. På banans plats planerade man en sommartheater år 2007, men projektet förverkligades inte.

10 Dansbana ca 1970

Eldstäder

Ett verksamhetsmässigt element som hänför sig till vistelse och umgänge i parken; utegrillarna byggdes i ett mycket tidigt skede av genomförandet. Eldstädernas plats och konstruktion har ändrats många gånger under de gångna årtiondena. Den nuvarande modellen är från 2010-talet.

10 Utdrag ur ett postkort ca 1910

Strandmur, bryggor och hamnen

Enligt parkens anläggningsbeslut och plan byggdes år 1891 en strandmur av granit vid ån. Strandmuren är en cirka 306 meter lång struktur som byggts av granitsten som staplats ovanpå varandra. Dess hörnpunkter lutar på naturliga flyttblock eller berghällar. Åns översvämningar har på vissa ställen fränt cirka 30 cm djupa håligheter bakom murstenarna. Vid havsstranden bredvid muren växer unga träd, som bryter sönder muren när de växer. Stenbryggan är cirka 16 meter lång och huvudsakligen en murad konstruktion. Smala granittrappor ledde till ån bredvid stenbryggan. Trappstenarna är på plats men sneda. Roddbåtarnas träbrygga har inte bevarats.

11 Fotografi från 1970-talet.

Landskapsparkens särskilda värden

Områdets särskilda värden hänför sig till platsens naturliga särdrag, landskapsparkens lokalstruktur, ängarnas växtbestånd, gamla träd, ursprungliga parkstrukturer och verksamhet i området.

Platsens naturliga särdrag, såsom väldiga flyttblock, ån och havet samt klippor är området särskilda värden. De omger fortfarande landskapsparkens rekreationsplatser och skapar stämning. Siktförbindelserna till havet har till stor del vuxit igen, men andra naturliga egenskaper har fortfarande en stark närvaro.

Lokalstrukturen i landskapsparken skapades i anläggningsskedet genom att utforma strandzonens terräng samt med artrika träd- och buskplanteringen i olika skikt samt med en allé. Bland särskilda värden i parkens södra del är de nästan ursprungligt bevarade öppna landskapsrummen som är omgivna av gamla trädgrupper, vilka har bibehållit förbindelsen till åns landskapsrum. Den ursprungliga 130 år gamla lindallén som leder från hamnen till paviljongen, den artrika lövhyddan som omger den ursprungliga sittgruppen samt de talrika enskilda träden är också särskilda värden i parken.

De öppna landskapsrummens ängar som har ett rikt växtbestånd är ett av parkens särskilda värden. År 2024 identifierades 112 örtartade växter i området.

Av de ursprungliga planteringarna av långlivade ädellövträd återstår gamla lindar (park och skogslindar), ett par almar och lönnar samt en grönpil.

I landskapsparken byggde man redan i ett tidigt skede konstruktioner som främjade stadsbornas aktiviteter och gemensamma fritidssysselsättningar, såsom utegrillar, bänkar, en paviljong och en dansbana. Till området särskilda värden hör att det är fortfarande i ursprungligt bruk och innefattar ursprungliga verksamhetsmöjligheter, såsom utegrillar, gångar, soliga ängar och en båt-/metbrygga. Konstruktionerna har reparerats, bytts ut, flyttats och avlägsnats efter behov under de gångna årtiondena. Möblerna kan vid behov moderniseras och förnyas även i fortsättningen utan att äventyra parkens särskilda värden.

Problempunkter i den historiska landskapsparken

Trädens åldersfördelning är ensidig och det finns för lite unga ädellövträd. Positionsmässiga barrträdsplanteringar har försvunnit helt.

Det blommande småträds- och buskbeståndet har utarmats och det kortlivade träd- och buskbeståndet har försvunnit. Samtidigt har parkarkitekturens vegetativa inslag, färger, dofter och växtformer försvunnit.

Den utrymmesmässiga strukturen i landskapsparkens norra del har blivit ensidigare, då träd- och buskplanteringarna som strukturerade det öppna landskapsrummet försvunnit.

Landskapsparkens södra del vid havsstranden har slutat användas. Sittplatsen, parkgången och stigarna har försvunnit. Havsutsikterna har vuxit igen. Funktionerna i torpets gårdsområde har placerats på parkens sida, varvid gränsen mellan det privata och det offentliga området har suddats ut.

Gångarna är otydliga, en del har försvunnit och vissa har antagit karaktären av bilväg. Man kör med bil längs strandgången till hamnen och torpet. Längs strandstråket kör man till paviljongen och parkvaktarens hus. Bilar parkeras på gräsområdena så att gräsytorna går sönder och ängsväxtligheten dör. Den södra parkgången och gången som ledde till sittplatsen har försvunnit. Gången som ledde till parkvaktarens hus och den gamla körvägen från Uddas har vuxit igen.

Skogsdungen bakom paviljongen ser förfallen ut på grund av granarna som är i dåligt skick och det täta slybeståndet. Träden i dåligt skick kommer så småningom att utgöra en risk i området kring parkvaktarens hus.

Parkbänkarna och sittgrupperna har minskat.

Möblerna och utegrillarna på picknickplatsen är nötta och stilmässigt tunga. De är mycket centralt belägna och i deras omgivning parkeras med bilar på gräsmattor.

Det går inte längre att ta i land med småbåtar eller kanot.

Det förekommer erosion bakom strandmuren. Muren är sönder på vissa ställen. Slybeståndet och det unga trädbeståndet söndrar strandmuren.

Restaureringens mål

Målet med restaureringen av landskapsparkdelen i Folkparken på Kokonudden är att bevara parkens särskilda värden. Avsikten är att värna om det gamla trädbeståndet och ängarna samt återinföra försvunna planteringar, parkarkitektur och siktförbindelser till havet.

Målet är också att förbättra och uppdatera de tjänster och strukturer som de nuvarande användarna vill ha i parken. Funktionerna väljs och placeras så att parkens särskilda värden inte äventyras och så att dess historiska karaktär inte förändras. Det är meningen att parken ska bevaras huvudsakligen i naturligt ljus. Så lite belysning som möjligt läggs till och endast på nya verksamhetsställen.

Målet är också att iståndsätta problempunkter.

Restaureringsåtgärder

Beteckningar på kartan

Gammalt lövträd

Sten

Parkskogens kant

Gammal mångskiktad grupp av träd och buskar

Gammal planterad buske

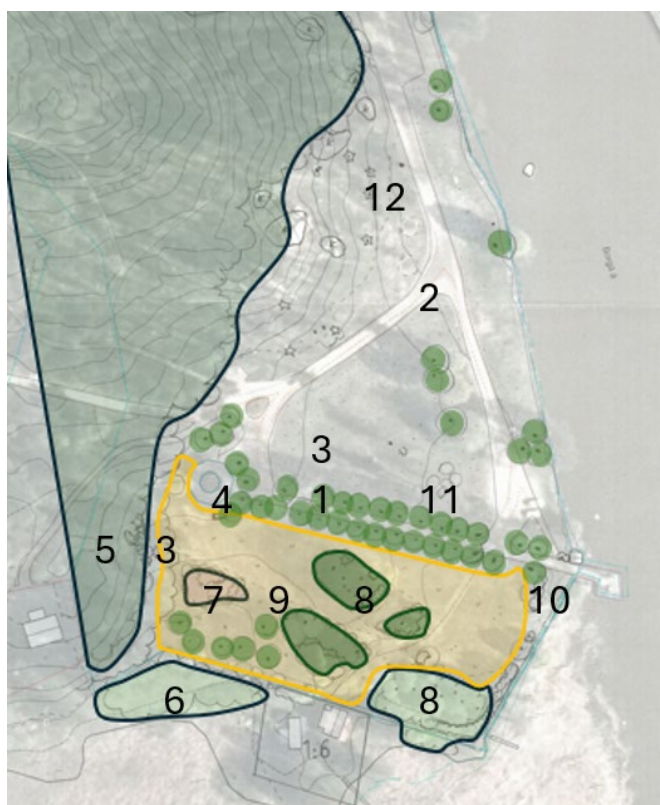
Artrik äng

Skogbevuxet område

Försvunnen korridor

Grupp av buskar och små träd som ska planteras

Numren hänvisar till åtgärder

1. Gamla enskilda träd och allén

Det gamla trädbeståndet värnas om i landskapsparken. De ursprungliga planterade allélindarna och enskilda träden sköts med beskärning för att bevara livskraften. Träd tas bara bort först då trädets skick närmar sig riskgränsen. En arborist gör en utvärdering av trädets skick och hållbarhet. Stubbarna lämnas kvar på platsen lågt nedhuggna. Endast på funktionella gräsmattsområden fräses stubbar från ytskiktet och marken jämnas till lämplig nivå för sådd av gräsmatta och klippning. Planteringen av plantan som ska ersätta det borttagna trädet görs som en arrangemangshelhet och inte på det borttagna trädets plats.

2. Blommande småträd och buskar ska återinföra landskapsrummet

Med planteringar av ädelgranar, småträd och buskar återställer man attraktiva arrangemang samt färg- och nyansprakten i parken. Artrika grupper samt ett par grupper av ädelgranar planteras på alléns norra sida för att återställa struktur till landskapsrummet. Träd- och buskbeståndet kompletteras tidsenligt med arter och sorter som användes i Borgå på 1890-talet.

3. Parkgräsmattor och ängar

I parkens södra del sköts landskapsrummens parkängar också i fortsättningen genom slåtter som upprätthåller det rika växtbeståndet. Slitna torra ängar kring verksamhetsställen och vid kanten av skogen i sluttningen sköts som äng. Det finns gräsmattsområde i det centrala landskapsrummet och vid åstranden.

4. Paviljongens omgivning

Flerskiktade buskplanteringar återinförs inte runt paviljongen. Parkpaviljongen värderas för sin speciella ursprungliga arkitektur och synlighet stöder bevarandet av den.

5. Skogsdungen mellan paviljongen och parkvaktarens hus

Omgivningen kring parkvaktarens hus och bakom paviljongen sköts som parkskog så att den ger ett parkartat intryck och träden växer sig friska och grenrika. Utvecklingen av ädellövträdslantorna stöds genom gallring av det övriga beståndet. Träd som utgör en risk tas bort. Träd, trasiga konstruktioner och nästängsel som orsakar fara avlägsnas.

6. Klibbal vid havsstranden och havsutsikt

På alluvial mark odlar man en klibbalslund. Siktlinjerna från parken till havet öppnas upp genom att ta bort hägg-, pil- och aspsly.

7. Sittplatser återinförs och den ursprungliga buskplanteringen iståndsätts.

De unga asparna, björken, häggarna och pilarna, askplantorna samt det täta aspslyet som dominerar buskplanteringen tas bort. Döda och skadade delar tas bort från de gamla buskarna. I närheten av buskarna och jordstenarna byggs sittgrupper med utsikt mot havet, ängarna och paviljongen. Längs gången och bredvid jordstenarna placeras bänkar.

8. De gamla träd- och buskgrupperna sköts

De gamla, eventuellt ursprungliga träden bevaras så länge som möjligt. Grupperna av träd och buskage odlas som mångåriga, så att man även i framtiden ska ha ett livskraftigt huvudsakligt trädbestånd. De ursprungliga buskagen vid kanten bevaras och kompletteras. Den unga skogen gallras så att plantorna av ädelträden växer till träd med starka kronor.

9. Den södra sidogången bevaras

Sidogången som ledde från stranden till paviljongen, genom det södra landskapsrummet samt sittgruppens gång återinställs till sin ursprungliga plats. De gamla konstruktionslagren finns troligen kvar under gräset och ängen som spritt sig av sig själv. Gångens plats klargörs i terrängen och gräs och humus tas bort från dess yta. Vid behov hämtas ett 3–5 cm tjockt lager naturligt grovt grus till gångens yta. Genom att återinställa gångarna skyddas ängarna mot söder från att slitas och stärker användningen av den södra delen som landskapspark.

Stigöppningen som ledde genom trädgruppen återinställs genom att ta bort slybeståndet från stigfördjupningen, men man söker inte gångens gamla yta och bygger ingen ny yta.

10. Hamnområdets utrymmesavgränsning och funktionalitet förbättras

Man tydliggör hamnens område, gångarnas linjer och framhäver de stora jordstenarna. Man bevarar den ursprungliga planterade grönpilen så länge det är möjligt. De gamla buskarna sköts. Buskagen utökas med gammalt bestånd. På området som slitits på grund av bilkörning placerar man verksamhet samt en plats för småspel och vistelse.

11. Statyns sockel rustas upp

Statyns sockel rustas upp och man reder ut möjligheten att fästa en bildtavla av den ursprungliga statyn på den.

12. Området med grillarna

Stora flyttblock dominerar sluttningen och ger stark karaktär åt området där nya möbler och en friluftsled har ändrat den historiska parken. Sluttningen har blivit gräsbevuxen, men de planterade tall- och lindplantorna samt de naturliga ek-, lönn- och skogslindplantorna har vuxit väl. Av dessa odlar man träd med stam, vars nedre grenar tas bort så att stenarna förblir synliga. Området kring utegrillarna och mellan blocken skulle klara av ny verksamhet i sluttningen.

Fortsatta åtgärder

Planering av ny verksamhet

I maj–juni 2025 ordnas det en offentlig internetenkät om verksamheten som kommer att placeras i parken. Man kan endast placera sådan verksamhet i parken som inte äventyrar den historiska parkens värden. Verksamhet som orsakar slitage och nya parkmöbler placeras på artfattiga stenmjöls-, gräsplans- och ängsområden.

Belysning

I största delen av parken ska man behålla naturligt ljus, så att dess historisk karaktär bibehålls och så att stjärnhimlen syns ovanför havet. Parkallén får inte belysas för att stämningen ska bibehållas och för att trädens rötter inte ska skadas av kabeldikena. Det går en belyst huvudfriluftsled genom parken som skapar tillräcklig belysning för nuvarande verksamhet.

Belysningen kan utökas endast i bryggstranden samt för de eventuella nya verksamhetsställena i området som nu är öppet. Nya jordkablar får inte dras genom rotsystemen på gamla träd. På lyktstolparna längs den befintliga friluftsleden kan man kombinera punktbelysning vid kanten av det öppna området och vid paviljongen. När grillplatsen belyses kan även det stora flyttblocket och de närmaste träden belysas svagt. Belysningsplanen görs upp skilt.

Körvägar och snöplogning av gångarna

Den belysta huvudfriluftsleden som byggdes genom området år 2015 avviker från den gamla parkens gångar och försämrar parkens karaktär en aning. Det belysta strandstråket för lätt trafik förbättrar märkbart parkens tillgänglighet och kopplar samman den gamla parken med en del av havsstrandens rekreationsområden med olika karaktär. Endast strandstråket plogas på vintern. Körvägen till hamnen plogas inte i fortsättningen. Körvägarna till torpet och parkvaktarens hus borde dras en annan väg, så att bilkörning i parken kan förhindras. Man kan reda ut ordnandet av körförbindelser till det före detta torpet och parkvaktarens byggnad i samband med detaljplanearbetet för det gamla campingområdet.

Sopkärl

Inga små sopkärl placeras i parken. Det finns stora sopkärl bredvid grillplatsen, där de lätt kan tömmas.